

Vindveigir, hurðar og listar
Gott og búiðt arbeid.
Hugo Øster's Maskinsniðkari,
Tlf. 216. Tórshavn. Tlf. 216.

tað skjótt. Nú er so illa státt, og tað nívir so hart. Tingmenn mega lata doktrinirnar fara og taka tað, ið gevur praktiskan stuðul og hjálp. Taka vit tey mál upp, ið kunna leggjast inn-anfyri rammuna av tilboðnum, eru líkindi fyrri, at vit kunna fara tey íggjognum.

Umframt tær nevndu inn-tokur og ulti at leggja avgift á neyðsynjarvörur, kunna vit vinna tinginum stórar inntokur við at ganga rationellar demo-kratiskar vegir.

Møguligar inntokur.

Eg vil, ulti at binda meg á nakran hátt, loyva mær at skjóta til nakrar útvegir:

1) Einkarsola við rúsdrekka og tubbakk. Óivað vilja vit við eini tilfari einkarsolu hækka okkara inntokur av rúsdrekka og tubbakk við 100—200.000 krónum. Dómi vóru um dag-arnar nevnd, at munurin ímillum hvat ið ein vanligur bestillari fær eina flosku av brennivíni fyrri, og tað skipsreiðarar fáa floskuna fyrri, er um 1½ kr. Ein landshandil vildi so aftur fingið floskuna bfligari enn skipsreiðarin. Landshandilin tekur í stórri muni. Tað er kanska nakað ótíttalandi í eink-arsolu við tubbakk og rúsdrekka. Men forboð meina vit ikki at kunna gjøgnumføra, og vit hava jú dálkað fingrarnar longu, um vit meina, at tað er at dálka fingrarnar at taka pen-ning av rúsdrekka og tubbakk. Hvi vera doktrinerur og siga: Nei monopol hati eg, tað vil eg undir ongum treytum ganga við, hvi vera doktrinerur, tá brenni-vín kortini kemur í stórum til landið. Vit mega — Fóroya fólk krevur hjálp — lata doktrin-urnar fara og vera praktiskir og taka tað, vit kunna fáa.

2) Einkarsolu við salti aleina vildi, ulti at dyrka keypmonn-unum saltið, givið yvir 100.000 kr.

3) Hvat ið einkarsola við olju vildi givið, var ikki lítið. Við at tikið í stórum við tankskipum í tank her á landi, spardu Fóroyar 100.000 krónur.

Eg lýddi á nakrar keypmenn, ið talaðu um, hvussu nógv, ja í hundrað túsund vís, forrættning-standurin vildi spart — og spart er vunnin — við at ein stór samanslutning — einkarsola er ein stór samtøka — keypti í stórum. Tað vóru praktiskir menn, ið talaðu.

Einkarsola liggur ella kann leggjast innanfyri tað rammu, ið tónin, andin, í hesum tilboði setur.

4) Hvussu nógv túsundini eru ikki farin og fara framvegis ikki árliga út av landinum í trygg-ingargjaldi. Hetta málið hevur verið á tingborði fyrr. Eg veit ikki, hvi einki er komið burtur úr, hvørjar privatinteressur hava verið í vegin, men eg dugi ikki

at siggja annað, enn at her má nakað kunna gerast.

Statsinteressur kann tað ikki hava verið, ið forða hevur. Stat-urin fær einki av tryggingar-peningi.

Tóku vit brunatryggingina og far- og aðra trygging, kundu vit eisini her rokna í hundrað tús-undum av krónum í løgtingsins kassar.

5) Løgdu vit bert 1 krónu í avgift á hvønn slagtaða seyð, høvdu vit ímillum 30 og 40.000 krónur til tingið.

6) Eg havi frætt, at nakrir av tingsins limum sokja um kon-sessión uppá lottaritrygging. Ímóti at tingið skal fáa 2%. Hesi 2% rokna teir, vil geva tinginum 200—500.000 krónur um árið. 200—500.000 kr. eru, eftir okkara fori, ógvuliga stórir pengar. Men hesi 2% eru óivað dropin á degnin. Teir heiðraðu tingsins limir, ið sokja um kon-sessiónina, hava óivað hugsað væl sakina íggjognum, og eru óivað komnir til tað úrslit, at risikoið er lítið og einki. Hvi tá ikki gera tað soleiðis, at lög-tingið í hesi sak verður prest-urin, tað regnar yvir. Hvi ikki bera sakina soleiðis fram, at lögtingið fær lottariassurancan.

7) Lüksusavgift.

HEYST-MYND

frá stórstaðnum (Keypmannahavnar-mynd).

PARTAFELAGID
HAVNAR
TIMBURHANDIL
TELEFON 250 TÓRSHAVN TELGR. TIMBUR

Besti svenski viður — Kryðsfinér.

Alt annað byggjutilfar.

Biligastu prísir.

Framtíðarstarv.

Mong málini kundu enn rokn-ast upp. Men eg vil halda uppat her. Kundu vit bert fingið nokur av hesum stórmálum íggjognum-ford, kundu vit orka at tryggja teim sjáku og gomlu góðar dagar, bygt vegir og havnir, hjálpt landsmonnum okkara at bygt skip okkara heima, og har-við givið arbeiði til mangar hendur og samstundis hildið peningin í landinum, bygt vegir og havnir, ikki alt í eitt snubb, men líðandi. Her, í Fóroyum hava vit farið fram í smáum, og vit kunna heldur ikki nú fáa alt ísenn. Ja so kundu vit gjørt mangt og mikið, og tá var lagamanni at sita sum lögtings-maður og fingið nakað av skafti.

Eg vil vóna, at tingmenn, Jóanes bóndi við Samuelen, vilja taka málið til viðgerðar og handfara tað í trað við lagið í tilboðnum, so ivist eg ikki í, at vit fáa nakað burtur úr tí.

Tilboðið frá ministerinum opnar okkum stórar mógulig-leikar. Vit eiga at taka væl og fegnir ímóti tí. Tað liggur á okkum, um vit fáa nakað burtur úr tí. Uppskot er, at málið fer til viðgerðar í sjeymannanevnd. Eg styðji hetta uppskot, og vóni eg, at vit orka at fáa nakað

munagott burturúr, tí nú krevur Fóroyafólk verk og ikki orð.

Reddet druknende tre Gange.

En Mand, der gaar stille med det.

Interview med Repræsentant M. Mørk, Thorshavn.

Vi erfarer, at Repræsentant M. Mørk lige er hjemkommen efter en kortere Udenlandsrejse, og da han jo altid er imøde-kommende og elskværdig, tæn-ker vi at kunne nappe ham for nogle Nyheder, de sidste paa Tapetet, og derfor opsøger vi Hr. Mørk.

— God Dag og velkommen hjem fra det »Fjerne«.

— God Dag og Tak for det.

— De har det jo ikke med Ordere og andre Vedhæng, saa De næppe har noget at med-dele fra denne Kreds, men De har vel truffet Pressen og Pres-sens Mænd under Deres Køben-havnerbesøg. Faldt der noget af til dem?

— Jo, det kunde ikke und-gaa. Blandt andet fremsatte jeg nogle Udtalelser om vore elen-dige Opdyrkningsforhold overfor »Social-Demokratenes« og »Ber-lingske Tidendes« Medarbejdere. Men da disse er holdt i den

nødvendige skrappe Form, tviv-ler jeg ikke om, at de gik di-recte i Papirskurven.

— Ikke andet politisk?

— Ikke nævneværdigt af In-teresse udover, at jeg ganske naturligt kom ind paa en lille Omtale af vort Parti overfor »Social-Demokratenes« Medar-bejder.

— Er der noget om det, at De skulde være indstillet til Be-lønning af Carnegiefondet eller en eller anden Medaille for ædel Daad?

— Nej, nej, det er bare los Tale.

— Har »Dimmakettinges« Re-daktion ikke taget sig af denne Opgave?

— Nej, vist ikke, den har for Tiden meget vigtige Opgaver at tage Vare paa.

— Ja, men naar vi er inde paa dette Emne, og det er givet, at der er en Del om det, at de ved forskellige Lejligheder, dels fra Deres Smandstid og ogsaa siden de lagde op, har udvist Snarraadighed og Handlinger, der paa være Grund nok for at komme i Betragtning, naar der skal belønnes retfærdigt. — Kan De ikke i Korthed skitsere disse Episoder?

— Jo, men det vil volde Van-skeligheder paa staaende Fod at give disses Datoer. Første Gang jeg var ude for at kunne redde et Menneskeliv, var i Foraaret 1907 ude paa Færo Bank. Vi var i Gang med at tage Reb i Storsejlet, da en mægtig Braadso slog ind over os og tog en af Besætningen i Favnen med sig. Manden kom dog hurtigt til Syne nogle Favne agterud til Luvart. Jeg tog en smækker Line, sprang ud af Lu-Laaring-en og kunde lige naa at faa fat i hans Haar, idet han atter skulde synke i Bolgerne. Vi blev derefter begge trukken paa Dækket, og Manden kom til Hæfterne igen efter lidt For-plejning. Næste Gang var om Efteraaret i 1920. Jeg kom gan-de end henad Broen i »Vågshotn« en mørk Uvejrstaften, da jeg blev var ved, at en Mand gik sig ud af Broens yderste Kant. Jeg løb til, sprang ned i en Baad, der heldigvis laa ved Broen, men flod »under Tof-ternes« med Vand, og naaede at faa Tag i Manden lige tidsnok — for han var allerede ved at synke. Manden viste sig at være en ældre Mand fra Bygderne, der er godt kendt her i Byen. Tredie og — hidtil — sidste Gang var i 1924, at jeg nede ved Kongebroen reddede en ung Thorshavner, der var faldet i Vandet. Jeg sprang i Vandet efter ham, og hvis jeg ikke netop paa det Tidspunkt havde faaet Tag i hans Haar, vilde han uvægerligt være druknet.

— De har nok været en flink Svømmer, Hr. Mørk?

— Nej, desværre. Den Kunst fik jeg aldrig lært. Men det, der i disse Tilfælde er kommet mig til Hjælp, er at jeg har haft Evne til at handle hurtigt og uopholdeligt — og er kommen godt fra det til Dato. Jeg har jo, som mange andre Færing-er, der lever sit Liv paa Havet, mange Gange set Døden i Øj-nene, og vi lærer desarsag ogsaa at have Hjørnen klar og kunne handle hurtigt i den uhyggeligste Situation. —

x. x.

Íslands Alting

hevur í hesari tingsetu samtykt at taka einkarsolu við tubbakk,